

ταίκο σύνηθ. 2) Ὁ ὀλίγον τι δύσνους Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Βαρειούταϊκος* ἔν' ὅς τὰ γράμματα. 3) Οὐδ. οὐσ., πρᾶγμα τι βαρὺ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

βαρειοχερᾶς ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρύς*, τοῦ οὐσ. *χέρι* καὶ τῆς καταλ. -*ᾰς*.

*Ανθρωπος γενναιόδωρος, ἐλευθέριος.

βαρειτζῆς ὁ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρεῖά*, δι' ὃ ἰδ. *βαρύς*, καὶ τῆς καταλ. -*τζῆς*.

Ὁ ἐν τῷ σιδηρουργεῖῳ χειριζόμενος τὴν βαρεῖαν σφύραν ἐργάτης.

βαρειωμάρα ἡ, πολλαχ. *βαρειουμάρα* Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *βαρειωμός* καὶ τῆς καταλ. -*άρα*. *Βαρειοσύνη*, ὃ ἰδ.

***βαρειώνω**, μέσ. *βαρειώνομαι* Καππ. Μετοχ. *βαρειωμένος* ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρεῖός*, δι' ὃ ἰδ. *βαρύς*.

1) Μέσ. φαίνομαι βαρύς, λυπῶ, δυσαρεστῶ Καππ.: Ἄσμ.

Ὡς τ' ἄκουσε καὶ ὁ βασιλεὺς πολὺ τὸν ἐβαρειώθη (τοῦ κακοφάνηκε). 2) Μετοχ. *βαρειωμένη* = ἔγκυος ἄγν. τόπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαρένω* Γ 1.

βαρεκῖνα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ *varēs* ὀνόματος τῶν φυκῶν.

Ἡ χλωριούχος ἄσβεστος, χυμικὴ οὐσία λευκαντική. Συνών. *βρομοῦσα*. [**]

βαρέλλα ἡ, σύνηθ. *βαλλέρα* Ἡπ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

1) Μέγα βυτίον διαφόρου ἐκασταχοῦ χωρητικότητος χρησιμοποιούμενον ὡς μέτρον ὑγρῶν σύνηθ.: **Ἐγινε* ἢ εἶναι *σὰν βαρέλλα* (ἐπὶ ἀνθρώπου ὀγκώδους). Συνών. *βαγένα* 1, *βουτσι*. Πβ. *βαρελλάρα*. β) Μετων. ἄνθρωπος παχύσαρκος, ὀγκώδης σύνηθ. 2) *Βαρέλλι* 2, ὃ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.) 3) Ξύλινον βυτίον εἰς τὸ ὁποῖον θέτουν τὸ πρὸς ἄλλοις κριθάρι ἢ σιτάρι Κύθν. 4) Ὑδρία Ἡπ. Πελοπν. (Λάστ.) 5) Σπέρμα χόρτου τινὸς Σύμ.

βαρελλάδικο τό, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ θέματος τοῦ *βαρελλάδες*, πληθ. τοῦ οὐσ. *βαρελλάς*, καὶ τῆς καταλ. -*ικο*.

Ἐργαστήριον κατασκευῆς βαρελλίων, βαρελλοποιεῖον.

βαρελλάκι τό, σύνηθ. *βαριλλάκ'* βόρ. ιδιῶμ. *βαρελλάτοι* Πάρ. κ.ά. *βαρελ-λάκι* Ρόδ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -*άκι*.

1) Μικρὸν βαρέλλιον, βυτίον σύνηθ.: Φρ. *Κάνομε* τὰ *βαρελλάκια* (κυλιόμεθα ἀπὸ τὴν ὄχθην πρὸς τὴν θάλασσαν ἐν εἵδει βαρελλίων προκειμένου νὰ κολυμβήσωμεν) Μύκ. || Αἰνιγμ.

**Ἐχω* ἓνα *βαρελλάκι* | κ' ἔχει *δυὸ λογιῶν κρασάκι* (τὸ ἀβγὸ) πολλαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*. 2) Εἶδος κοιλίου μικροῦ με σκληρὸν ὄστρακον Σῦρ. 3) Εἶδος λακέρδας Σῦρ. 4) Πληθ. *βαρελλάκια*, παιδιὰ καθ' ἣν οἱ παῖκται παρατάσσονται ὁ εἰς ὀπισθεν τοῦ ἄλλου κεκλιμένοι καὶ στηριζόμενοι διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων, ὅτε ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς ὀρθῶς ὦν στηρίζων τὰς χεῖρας εἰς τὴν ράχιν τοῦ δευτέρου ὑπερπηδᾷ αὐτόν, κατόπιν τὸν τρίτον καὶ καθεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου καὶ κλίνεται καὶ οὗτος, ὅτε ἐγείρεται ὁ δεύτερος

καὶ ὑπερπηδᾷ καὶ οὗτος καὶ οὕτω καθεξῆς Κεφαλλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀβγάτισμα* 3, *ἀβδελλίτσα* 1.

βαρελλάρα ἡ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -*άρα*, δι' ἣν ἰδ. -*αρος*.

Μέγα βυτίον. Πβ. *βαρέλλα* 1.

βαρελλάς ὁ, σύνηθ. *βαριλλάς* βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ᾰς*.

1) Ὁ κατασκευάζων βυτία, βαρελλοποιὸς σύνηθ. Συνών. *βαγενᾶς* 1, *βαρελλίτζῆς*. Ἡ λ. ὡς κύριον ὄν. πολλαχ., καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. 2) Ὁ μεταφέρων καὶ πωλῶν ὕδωρ ἐντὸς ξυλίνων βυτίων πολλαχ.

βαρέλλας ὁ, Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ας*.

Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ ὁ γέρων.

βαρελλεᾶ ἡ, *βαρελλέα* Κρήτ. (Χαν.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.) *βαρελλεᾶ* σύνηθ. *βαρελλέ* Δ. Κρήτ. *βαρελλία* Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*εᾶ*.

1) Ποσότης ὅσων χωρεῖ ἓνα βαρέλλιον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.): *Μὲν βαρελλεᾶ κρασί - λίγι* κττ. σύνηθ. **Ἐπιν κρασὶν βαρελλεᾶς* Σάντ. 2) Ὁσμὴ βαρελλίου (προερχομένη ἐκ τοῦ εἰδικῶς πρὸς κατασκευὴν χρησιμοποιομένου ξύλου) Κρήτ. (Χαν.)

βαρελλήσιος ἐπίθ. σύνηθ. *βαρελλήσος* πολλαχ. *βαριλλήσιους* βόρ. ιδιῶμ. *βαριλλήδους* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ήσιος*.

Ὁ ἐκ βαρελλίου ξυλίνου προερχόμενος (εἰδικῶς ἐν αὐτῷ συσκευασμένος): *Βαρελλήσιο* τυρί. *Βαρελλήσιες* σαροδέλλες.

βαρέλλι τό, *βαρέλλιν* Πόντ. (Οἶν.) *βαρέλλι* κοιν. *βαρέλ-λι* Ἰκαρ. Χίος (Πυργ.) *βαρέλλ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βαρέλλι* Καλαβρ. (Μπόβ.) *βαλλέριν* Πόντ. (Κερασ.) *βαλλέρι* Ἡπ. (Δρόβιαν.) *βαλλέο'* Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) *βαγέλλ'* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *barrello*. Ὁ τύπ. *βαγέλλ'* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. *βαγέρι*.

1) Δοχεῖον συνήθως ξύλινον ἐκ συνηρμοσμένων σανίδων καὶ ἐξωγκωμένον περὶ τὸ κέντρον, ἐνίοτε δὲ καὶ μετάλλινον, κυλινδρικὸν καὶ διαφόρων μεγεθῶν χρησίμον εἰς ἐναπόθεσιν οἴνου, ἐλαίου καὶ ἄλλων ὑγρῶν ἢ καὶ στερεῶν οὐσιῶν κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Φρ. **Ἐγινε βαρέλλι* (ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου ἐκ μέτης) σύνηθ. *Γιόμισε* τὸ *βαρέλλι* (ἐπὶ τῆς καταδήλου ἐγκυμοσύνης γυναικὸς) Πελοπν. (Γορτυν.) *Χαλῶ* τὸ *βαρέλλι* (ἀποσυνθέτω αὐτὸ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν) Κρήτ. *Κάνει* τὰ ὀρθὰ *βαρέλλια* (πέφτει ἀνάσκελα καὶ σηκώνει τὰ πόδια) αὐτόθ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *Βαρέλλι* καὶ τοπων. Καλαβρ. (Μπόβ.) Συνών. *βαγένα* 1. β) Μεταφ. ὁ πίνων ὑπερβολικῶς οἶνοπνευματώδη ποτὰ Πόντ.

2) Ὡς μέτρον χωρητικότητος σημαίνει ἐκασταχοῦ διαφορὸν περιεχόμενον ποσὸν κοιν.: **Ἐκανα* τόσα *βαρέλλια* *κρασί - λίγι* κττ. Συνών. *βαρέλλα* 2. 3) Τὸ ἐξ ἀργύλου εἰδικῶς κατασκευαζόμενον δοχεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τέκεται ἡ ὑαλουργικὴ ὕλη ἐντὸς τοῦ εἰδικοῦ κλιβάνου Σῦρ. (Ἐρμούπ.) 4) Ἡ ὑδροχόη τοῦ μύλου ἐνιαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγένα* 2.

βαρελλιάζω Κρήτ. Πελοπν. (Συκεᾶ Κορινθ.) *βαρελλιάζου* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

Τοποθετῶ, συσκευάζω τι ἐντὸς βαρελλίου ἐνθ' ἄν.: *Βαρελλιάζω μοῦστο ἢ ἀπλῶς βαρελλιάζω* (ὑπονουμένου τοῦ ἀντικ.) Συγκρὰ Κορινθ. *Βαριλλιάζου τοῦ τυρι* Ἀράχ.

βαρέλλιασμα τό, Πελοπν. (Συγκρὰ Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρελλιάζω*.

Ἡ πλήρωσις τῶν βαρελλίων διὰ γλεύκους.

***βαρελλίζω**, *βαρελλίζ-ζω* Σύμ. *βαρελλίτζω* Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

Κτυπῶ τὸ γάλα ἐντὸς βαρελλίου πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βουτύρου. Μετοχ. *βαρελλισμένος* = ὁ στερούμενος βουτύρου: *Μυζήθρα βαρελλισμένη* (ἢ παρασκευαζομένη ἐκ γάλατος τοῦ ὁποίου ἀφηρέθη τὸ βούτυρον).

βαρελλίκα ἡ, Πόντ. (᾽Οφ.) *βαλλερίκα* Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -ίκα.

Μικρὸν βαρέλλιον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*.

***βαρέλλικος** ἐπίθ. *βαρέλλ'κους* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βαρέλλης* < *βαρὺς* καὶ τῆς καταλ.

-ικος

Ὁ ὀλίγον τι βαρύτερος τοῦ συνήθους: *Βαρέλλ'κα γένι τὰ φρουμιά, δὲ καλουντήκα* (γένι=εἶναι, καλουντήκα=καλοψηθήκαν). Τὸν ζύγισα τὸν μαλλὶ καὶ γῆδον *βαρέλλ'κον*.

βαρελλιτζής ὁ, ἀμάρτ. *βαρελλ'τζής* Κωνπλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -τζής.

Βαρελλᾶς 1, ὁ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαρελλ'τζής* ἐπών. Σύμ.

βαρελλίτσα ἡ, Πελοπν. (Τριφυλ. Χατζ.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -ίτσα.

1) *Βαρελλᾶκι*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Οἶν.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά. 2) Ὁ ἀτελής ἐτι βάτραχος Πελοπν. (Χατζ.)

βαρελλόβεργο τό, Βιθυν. Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *βεργί*.

Ἡ ἐκ ξύλου στεφάνη ἢ συνέχουσα τὰς δούγας τοῦ βαρελλίου. Συνών. *βαρελλόξυλο*, *βαρελλοστέφανο*, *στεφανοβάρελλο*.

βαρελλόδουγα ἡ, Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *δούγα*.

Σανὶς βαρελλίου. Συνών. *βαρελλοσάνιδο*.

βαρελλοθήκη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *θήκη*.

Κόγχη τοῦ τοίχου εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται τὸ ὕδροφόρον βαρέλλιον. Συνών. *βαρελλοστάσι*, **βαρελλοχύτι*.

βαρελλοκορμοῦσα ἐπίθ. θηλ. Ἰων. (Σμύρν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι*, *κορμί* καὶ τῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ ἔχουσα σῶμα βαρελλοειδές, δηλ. κοντὴ καὶ παχεῖα, ἐπὶ γυναικός.

βαρελλοκουβαλητής ὁ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Θηλ. *βαρελλοκουβαλίστρα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *κουβαλητής*.

Ὁ μετακομίζων ὕδωρ μὲ βαρέλλια. Συνών. *νεροκουβαλητής*.

βαρελλόξυλο τό, ἀμάρτ. *βαριλλόξ'λον* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *ξύλο*.

Βαρελλόβεργο, ὁ ἰδ.

βαρελλοπούλλα ἡ, Πελοπν. (Βεργ.) *βαριλλοπούλλα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *βαρελλόπουλλο* τό, Λεξ. Μπριγκ.

βαρελλόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) *βαρελλόπον* Πόντ. (Τραπ.) *βαλλερόπον* Πόντ. (Τραπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -πούλλα, δι' ἣν ἰδ. -πολύλος.

Βαρελλᾶκι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

**Ἐχω ἕναν βαρελλόπον* | κ' ἔσ' δύο λοὲν κρασόπον (τὸ ἀβγὸ) Τραπ. || ᾽Ασμ.

Κόρη ποῦ πᾶς γιὰ κρυὸ νερὸ μὲ τὴ βαρελλοπούλλα, χαιρέτα μου τὸ βλάτανο καὶ τὴ γαινούργια βρύσι, χαιρέτα τὴν ἀγάπη μου 'ς τὴ βρύσι ποῦ λευκαίνει Βεργ.

βαρελλοσάνιδο τό, Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. *βαριλλοσάν'δον* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *σανίδι*.

Βαρελλόδουγα, ὁ ἰδ.

βαρελλοστάσι τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *στάσι*.

Βαρελλοθήκη, ὁ ἰδ.

βαρελλοστέφανο τό, Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θήρ. *βαριλλοστέφανον* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *στεφάνι*.

Βαρελλόβεργο, ὁ ἰδ.

βαρελλούδι τό, ἀμάρτ. *βαρελ-λούιν* Κύπρ. *βαριλλούδι* Θράκ. (Αἰν.) *βαριλλούδ' Θράκ.* (Αἰν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -ούδι.

Βαρελλᾶκι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Εἶνι ἕνα βαριλλούδι, | ἔξ' δυὸ λουγιῶ *γρασοῦδι* (τὸ ἀβγὸ) Αἰν.

βαρελλόχορτο τό, Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρέλλι* καὶ *χόρτο*.

Τὸ φυτὸν Μηδικὴ ἢ παράλιος (*Medicago marina*) τῆς οἰκογενείας τῶν ψυχανθῶν (*papilionaceae*). Συνών. *ἀρμυρήθρα* 1. [**]

***βαρελλοχύτι** τό, *βαρελλοχιούτι* Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαρελλοχύτης*, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τοῦ ρ. *χύνω* κατὰ τὸ *νεροχύτης*.

Βαρελλοθήκη, ὁ ἰδ.

βάρεμα τό, (I) Κρήτ. Πελοπν. (Γορτυν.) Ρόδ. κ.ά. —ΓΒλαχογιάνν. Πεταλ. 12 *βάρεμαν* Πόντ. (Οἶν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. *βάρεμα*.

A) Κυριολ. 1) Βάρος Πόντ. (Οἶν.)—ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.: *Τὰ δειντὰ γέρονον ἀπ' τὸ βάρεμα* ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. 2) Φορτίον Πόντ. (Οἶν.) 3) Πληθ. *βαρέματα*, πᾶν ὅ,τι φέρει τις μαζί του μεταβαίνων κάπου Πελοπν. (Γορτυν.)

B) Μεταφ. 1) Ἐνόχλησις Πόντ. (Οἶν.): *Πολλὰ βάρεμαν ἐδῶκες με.* β) Ἀχθος, δυσφορία Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἑρωτοκρ. Γ 814 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) «ἡ ἀγάπη | γλήγορα φέρνει βάρεμα καὶ γλήγορα κουράζει». 2) Νόσος προερχομένη μάλιστα ἐξ ἀφορισμοῦ ἢ κατάρας ἢ βαρυθυμίας ἀνθρώπου ἀποθανόντος Κρήτ. 3) Φόρος Ρόδ.: *Πλερών-νω βαρέματα.*

βάρεμα τό, (II) *βάριμμα* πολλαχ. *βάρεμα* σύνηθ. *βάριμα* βόρ. ιδιῶμ. *βάριμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βάρ'μα* Θήρ. *βάρισμα* Κρήτ.—Λεξ. Μπριγκ. *βάρ'σμα* Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρῶ*, παρ' ὃ καὶ *βαρίζω*.

1) Τὸ νὰ κτυπήσῃ τις, κτύπημα σύνηθ.: *Βάρεμα ἀλαφρὸ - γερὸ - δυνατὸ* κττ. Συνών. *βαρεματα* 1, *βαρεσι* 1, *χιτύπημα*. 2) Μικρὰ ἐντομὴ εἰς τὸν κορμὸν

